

Pedagógiai nyári egyetem Brestben (Franciaország)

Az Erasmus-program tanártovábbképzési pályázatának keretében 2024 júliusában egy kéthetes pedagógiai nyári egyetemen vehettem részt a franciaországi Brestben. A képzésnek otthont adó intézmény, a CIEL Bretagne nyelviskola egy általam most először látogatott régióban, az Atlanti-óceán partján helyezkedik el, és tipikusan breton, vízparti, nyugodt

kisvárosi környezetben teszi lehetővé a nyelvtanulók számára francia mint idegen nyelvi, illetve nyelvtanároknak a módszertani órákon való részvételt.

A moduláris képzés keretein belül minden jelentkező « à la carte » válogathatta össze az őt érdeklő tematikájú kurzusokat. Így vehettem részt az autentikus dokumentumok felhasználásáról, a tanórai rituálékról, a játékosításról, a tantermen kívüli (projekt alapú) oktatásról, fonetikáról és a szabadulószoa koncepcióját felhasználó modulokon. A képzést vezető tanárok francia anyanyelvi beszélők, akik a tanártovábbképzésen túl a nyelvtanításban is nagy tapasztalattal rendelkeznek interkulturális közegben. A nyelviskola erőssége, hogy a klasszikusabbnak számító módszertani témákon túl nagyon is 21. századi, a kor kihívásaira választ kereső modulokat is kínál. A számos, iskola által digitális és nyomtatott formában is átadott oktatási segédanyagok, internetes platformok gazdag eszköztárt kínálnak számomra a tanult ötletek felhasználásához, illetve az ezek alapján való kreatív továbbgondolkozáshoz. A képzést vezető kollégák nyitottságának köszönhetően az órákon mindig helyet kapott a tapasztalat- és ötletcsere, egymás gyakorlatának megismerése, a különböző országokban tanító kollégák munkakörülményeinek felfedezése. Szemfelnyitó tapasztalat volt számomra ráláttni arra, hogyan zajlik a franciatanítás a kínai közép- és felsőfokú oktatásban, egy lengyelországi nemzetközi általános- és középiskolában, vagy épp egy spanyolországi nyelviskolában.

A bresti továbbképzés élményei megerősítették bennem azt az érzést, hogy a nemzetközi csoportban való tanulás lehetővé teszi nemcsak a fogadó intézmény országának, hanem mindazon kultúráknak a megismerését, amelyeket a külföldi kollégák képviselnek. Így, miközben elsőkézből tapasztalhattam meg Bretagne sajátosságait (16 fok körüli hőmérséklet

júliusban, napi rendszerességű esők, különleges kagylók a parton, szinte nappali világosság este 23 óráig), Kínáról, Lengyel- és Spanyolországról egyaránt sokat tanultam, árnyalva így azokat a nemzeti sztereotípiákat, amelyekkel esetleg korábban rendelkeztem, illetve valamelyest pótolva hiányzó kulturális ismereteimet.

A frankofón közeg lehetővé tette számomra a nyelvvel való kapcsolatom elmélyítését, illetve annak tudatosítását, hogy amennyien, ahány országból származunk, annyiféle franciát beszélünk. Ez a nyelvi és emberi sokszínűség jelenti számomra a külföldi továbbképzések leginspirálóbb és leggazdagítóbb tapasztalatát, kiegészülve annak újra és újra felismerésével, hogy nemzeti és egyéni különbözőségeink ellenére mind hasonlóak vagyunk.